

Ideiglenes változat

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2018. június 21.(*)

„Elzetes döntéshozatal – A tőke szabad mozgása és a szabad fizetési módok – Korlátozások – Az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásoknak (ÁÉKBV) fizetett osztalék adóztatása – A valamely tagállamban illetéssel rendelkező társaságok által külföldi illetéssel ÁÉKBV-knak fizetett osztalék – A valamely tagállamban illetéssel rendelkező társaságok által a belföldi illetéssel ÁÉKBV-knak fizetett osztalék mentessége – Igazolások – Az adóztatási joghatóság tagállamok közötti kiegyensúlyozott megosztása – Az adórendszer koherenciája – Arányosság”

A C-480/16. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott elzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Østre Landsret (keleti fellebbviteli bíróság, Dánia) a Bírósághoz 2016. szeptember 5-én érkezett, 2016. augusztus 31-i határozatával terjesztett el

a **Fidelity Funds**,

a **Fidelity Investment Funds**,

a **Fidelity Institutional Funds**

és

a **Skatteministeriet**

között,

az **NN (L) SICAV**

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: J. L. da Cruz Vilaça tanácselnök, E. Levits (előadó), A. Borg Barthet, M. Berger és F. Biltgen bírák,

előtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: L. Carrasco Marco tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2017. október 5-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Fidelity Funds, a Fidelity Investment Funds és a Fidelity Institutional Funds képviselőiben P. Farmer barrister és J. Skaadstrup Andersen advokat,

- az NN (L) SICAV képviselőjében E. Vistisen advokat,
 - a dán kormány képviselőjében C. Thorning és J. Nymann-Lindegren, meghatalmazotti minőségben, segítjük: S. Horsbøl Jensen advokat,
 - a német kormány képviselőjében T. Henze és R. Kanitz, meghatalmazotti minőségben,
 - a holland kormány képviselőjében M. Bulterman, B. Koopman és J. Langer, meghatalmazotti minőségben,
 - az Európai Bizottság képviselőjében W. Roels és R. Lyal, meghatalmazotti minőségben, segítjük: H. Peytz ügyvéd,
- a főtanácsnok indítványának a 2017. december 20-i tárgyaláson történt meghallgatását követően, meghozta a következő

Ítéletet

1 Az elzeter döntéshozatal iránti kérelem az EUMSZ 56. és EUMSZ 63. cikk értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Fidelity Funds, a Fidelity Investment Funds, a Fidelity Institutional Funds és a Skatteministeriet (adóügyi minisztérium, Dánia) között azon osztalék után fizetett forrásadó visszatérítése iránti kérelmek tárgyában folyamatban lévő jogviták keretében terjesztették el, amelyet dániai illetőségű társaságok 2000 és 2009 között e társaságoknak fizettek.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 Az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1985. december 20-i tanácsi irányelv (HL 1985. L 375., 3. o.; magyar nyelvű kiadás 6. fejezet, 1. kötet, 139. o.) tárgya a negyedik preambulumbekzdése alapján a tagállamokban található, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV) esetében a közös alapvető szabályok kialakítása az azok engedélyezése, felügyelete, szervezeti felépítése, tevékenysége, valamint az általuk kötelezően nyilvánosságra hozandó információk tekintetében. A 85/611 irányelvet több alkalommal módosították azt megelőzően, hogy az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 2009. július 13-i 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 302., 32. o.), amely annak átdolgozását végezte el, 2011. július 1-jével azt hatályon kívül helyezte volna.

A dán jog

4 A lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (a társasági adóról szóló törvény) 1. §-ának 5 a. pontja elírja, hogy a Dániában adóilletőséggel rendelkező ÁÉKBV-k Dániában kötelesek adót fizetni, míg e törvény 1. §-ának 6. pontja a lov om påligningen af indkomstskat til staten (jövedelemadóról szóló törvény, továbbiakban: ligningslov) 16C. §-ának rendelkezései alá tartozó, dániai illetőségű alapok adózására vonatkozik.

5 A társasági adóról szóló törvény 2. §-a (1) bekezdésének c) pontja akként rendelkezik,

hogy a dán adóillet?séggel nem rendelkező ÁÉKBV-k és egyéb befektetési alapok azon osztalékok után kötelesek adót fizetni, amelyeket dán illet?ség? társaságok fizettek ki a részükre, mivel ez a korlátozott adófizetési kötelezettség csak a dániai forrásokból származó jövedelmekre vonatkozik.

6 A kildeskatteloven (a forrásadóról szóló törvény) 65. §-ának (1) bekezdése értelmében a dán illet?ség? társaság osztalékfizetés?l szóló valamennyi határozatában el? kell írni, hogy az összes osztalék egy bizonyos százaléka után – eltér? rendelkezés hiányában – forrásadót kell fizetni. A 2000. év tekintetében 25%-ban állapították meg a forrásadót, amelyet a 2001. és 2009. év közötti id?szak tekintetében 28%-ra emeltek.

7 A dán szabályozás alapján a forrásadó 15%-ra csökken, ha az érintett ÁÉKBV illet?sége szerinti állam hatóságai a dán hatóságokkal valamely kett?s adóztatás elkerülésér?l szóló egyezmény, más nemzetközi egyezmény vagy valamely adóügyekben történ? segítségnyújtásról szóló közigazgatási megállapodás alapján kötelesek információt cserélni. Az Európai Unióban illet?séggel rendelkező adóalanyok esetében a végs? adófizetés a gyakorlatban e rendelkezés alapján nem haladhatja meg a 15%-ot. Az adófizetés ezenkívül tovább csökkenhet a Dán Királyság és az érintett ÁÉKBV illet?sége szerinti állam között kötött adóegyezmény alapján.

8 A forrásadóról szóló törvény alkalmazandó a Dániában letelepedett ÁÉKBV-kra, amelyekre tehát *a priori* vonatkozik az osztalékadóról szóló e szabályozás. Ugyanakkor e törvény 65. §-a (8) bekezdésének rendelkezéseib?l kit?nik, hogy az adóügyekért felel?s miniszter el?írhatja, hogy a ligningslov 16C. §-a rendelkezéseinek hatálya alá tartozó alapok (a továbbiakban: a 16C. § szerinti alapok) mentesülnek a forrásadó levonása alól.

9 A forrásadóról szóló rendelet elfogadása során az adóügyekért felel?s miniszter élt ezzel a lehet?séggel, és a 16C. § szerinti alapokat valamennyi forrásadó alól mentesítette. A forrásadóról szóló rendelet 38. §-a szerint bármely ÁÉKBV kérhet igazolást a mentességr?l, és mentesülhet az osztalék után fizetendő forrásadó alól, feltéve egyfel?l, hogy a társasági adóról szóló törvény 1. §-ának 6. pontja alá tartozó, tehát dán illet?ség? vállalkozásnak min?sül, másfel?l a 16C. § szerinti alap jogállásával bír. Az a dán illet?ség? ÁÉKBV, amely nem felel meg a ligningslov 16C. §-ában foglalt feltételeknek, nem mentesül az osztalékok után fizetendő forrásadó alól.

10 A ligningslov 16C. §-a meghatározza, mi tekintendő a 16C. § szerinti alapnak.

11 Így a 2005. június 1?jéig hatályban lévő szabályozás értelmében valamely ÁÉKBV akkor min?síthető a 16C. §-a szerinti alapnak, ha egy meghatározott minimális osztalékot fizet. A minimális osztalékfizetés képezi az érintett alap jövedelmének a befektet?i szintjén történ? adóztatásának az alapját.

12 A minimális osztalékfizetés meghatározásának szabályait a ligningslov 16C. §-ának (2)–(6) bekezdése pontosítja. E § (2) bekezdésének megfelelően a minimális osztalékfizetés az adóévi jövedelemnek és nettó összegeknek a veszteségekkel és költségekkel csökkentett összege. A ligningslov 16C. §-ának (3) bekezdése el?írja, hogy e számításnak tartalmaznia kell egy felsorolást az e §-ban felsorolt bevételekr?l, ideértve a kamatbevételt, a részvények után fizetendő osztalékokat, a követeléseken és pénzügyi megállapodásokon szerzett nyereséget, valamint a részvények elidegenítésével szerzett nyereséget. A ligningslov 16C. §-ának (4) és (5) bekezdése értelmében a 16C. § szerinti alapok levonhatják az adókkal kapcsolatos veszteségeket és adminisztrációs költségeket.

13 A 2005. június 1?jei 407. sz. törvény elfogadását követ?en és ezen id?ponttól kezdve már nem kötelező, hogy a befektet?knek ténylegesen kifizesse a minimális osztalékot ahhoz, hogy az ÁÉKBV a 16C. § szerinti alap jogállását élvezhesse. E jogállás elismerése azonban attól a

feltételt?l függ, hogy az érintett ÁÉKBV egy minimális osztalékfizetést állapítson meg, amely után a befektet?i az e vállalkozás által levont forrásadót fizetnek.

Az alapeljárások és az el?zetes döntéshozatalra el?terjesztett kérdés

14 Az alapügyek felperesei a 85/611 irányelv értelmében vett ÁÉKBV?k, amelyek székhelye az Egyesült Királyságban, illetve Luxemburgban található. A Dániában letelepedett társaságokban fennálló befektetéseik portfólióbefektetések, és nem haladják meg a t?ke 10%-át. Az alapügyek felperesei által kínált termékek elérhet?k dán illet?ség? ügyfelek számára, azonban azokat nem értékesítik aktívan e tagállamban. Hasonlóképpen, az alapügyek felperesei nem kérték a dán adóhatóságokat, hogy a 16. § szerinti alapnak min?sülhessenek, és alapító okirataikat sem igazították a 2005. adóévig ilyen alapokra alkalmazandó szabályozáshoz.

15 Az alapügyek felperesei azzal érvelve fordultak a nemzeti bírósághoz a Dániában letelepedett társaságok által fizetett, általuk a 2000. és 2009. év között kapott osztalékok utáni forrásadó visszatérítése iránti kérelmeikkel, hogy a dán illet?ség? ÁÉKBV?k az e tagállamban illet?séggel nem rendelkez? ÁÉKBV?tól eltér?en mentesülhetnek a forrásadó alól. Ugyanis a nemzeti adószabályozás két feltételt ír el? a mentességhez, vagyis hogy az érintett ÁÉKBV dán illet?ség? legyen, és hogy jövedelmét a dán adószabályozás alapján állapítsa meg és vallja be. A külföldi illet?ség? ÁÉKBV?k jellegüknél fogva nem tudnak eleget tenni e feltételek közül az els?nek, és lehetetlen, vagy különösen nehéz megfelelniük a második feltételnek, annál is inkább, hogy semmi sem ösztönzi ?ket erre, mivel az els? feltétel miatt semmi esetre sem részesülhetnek forrásadó alóli mentességben.

16 Következésképpen az alapügyek felperesei úgy vélik, hogy – még ha nem is tesznek eleget a minimális osztalék dán szabályozás alapján történ? megállapítására és bevallására vonatkozó kötelezettséggel kapcsolatos második feltételnek – jogosultak forrásadó?visszatérítésre.

17 Az adóügyi minisztérium kétségtelenül elismeri, hogy a dán szabályozás azzal jár, hogy bizonyos esetekben a Dániában letelepedett ÁÉKBV?k és a más tagállamban letelepedett ÁÉKBV?k a Dániában letelepedett társaságoktól kapott osztalékok tekintetében eltér? adójogi bánásmódban részesülnek. Azonban azon a véleményen van, hogy e korlátozást igazolja egyrészt az adórendszer koherenciája meg?rzésének a szükségessége, másrészt pedig az adóztatási joghatóság tagállamok közötti kiegyensúlyozott megosztása biztosításának a szükségessége.

18 Ebben az összefüggésben az alapeljárások felei egyetértenek abban, hogy ezen eltér? adójogi bánásmód a szabad mozgás korlátozásának min?sül, azonban az alapügyek felperesei azt állítják, hogy az ilyen korlátozás nem igazolható az adóügyi minisztérium által el?adott indokokkal, és hogy mindenesetre a dán szabályozás túllépi a Dániában történ? adófizetés biztosításához szükséges mértéket.

19 E körülmények között az Østre Landsret (keleti fellebbviteli bíróság, Dánia) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és el?zetes döntéshozatal céljából a következ? kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Ellentétes?e az EK?Szerz?désnek a t?ke szabad mozgásáról szóló 56. cikkével (EUMSZ 63. cikk) vagy a szolgáltatásnyújtásról szóló 49. cikkével (EUMSZ 56. cikk) az alapeljárásokban szerepl?höz hasonló adórendszer, amely alapján a [85/611] irányelv hatálya alá tartozó, nem dán ÁÉKBV?ket a dán társaságoktól származó osztalékok után forrásoldalon megadóztatják, miközben az ezzel egyenérték?, dán ÁÉKBV mentesülhet a forrásadó alól vagy azért, mert a forrásadó levonását ellensúlyozandó ténylegesen minimális osztalékot fizet tagjainak, vagy technikailag minimális osztalékkifizetés kerül kiszámításra, amely után a forrásadót a vállalkozás

tagjaira vonatkozóan levonják?”

A szóbeli szakasz újbóli megnyitása iránti kérelemről

20 A f?tanácsnok indítványának az ismertetését követ?en az alapügyek felperesei a Bíróság Hivatalához 2018. január 18?én el?terjesztett beadványukkal kérték, hogy a Bíróság az eljárási szabályzatának 83. cikke alapján rendelje el az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását.

21 Kérelmük alátámasztásaként az alapügyek felperesei lényegében azzal érvelnek, hogy a f?tanácsnok indítványa a ligningslov 16C. §-ában el?írt követelmények mértéke és jellege tekintetében félreértésen alapul. Ezenkívül a f?tanácsnok által azon körülményre tett utalás, hogy bizonyos ÁÉKBV?k, amelyek nem rendelkeznek illet?séggel a Dán Királyságban, minimális osztalékfizetéseket eszközöltek, ténybeli szempontból téves, és az ilyen ÁÉKBV?kat érint? körülmények nem képezték a Bíróság el?tti vita tárgyát.

22 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 252. cikk második bekezdése értelmében a f?tanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva, nyilvános tárgyaláson indokolással ellátott indítványt terjesszen el? azokban az ügyekben, amelyek esetében az Európai Unió Bíróságának alapokmánya szerint a f?tanácsnok részvételére van szükség. A Bíróságot nem köti sem ezen indítvány, sem pedig a f?tanácsnok ezen indítvány alapjául szolgáló indokolása (2017. június 22?i Federatie Nederlandse Vakvereniging és társai ítélet, C?126/16, EU:C:2017:489, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

23 Ebben az összefüggésben emlékeztetni kell továbbá arra, hogy az Európai Unió Bíróságának alapokmánya és eljárási szabályzata nem teszi lehetővé, hogy az érintett felek a f?tanácsnoki indítványra válaszként észrevételeket tegyenek (2017. október 25?i Polbud – Wykonawstwo ítélet, C?106/16, EU:C:2017:804, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Következésképpen az, ha az érdekelt fél nem ért egyet a f?tanácsnok indítványával, bármilyen kérdéseket is vizsgáljon a f?tanácsnok az indítványban, önmagában nem indokolhatja a szóbeli szakasz újbóli megnyitását (2017. október 25?i Polbud – Wykonawstwo ítélet, C?106/16, EU:C:2017:804, 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2017. november 29?i King ítélet, C?214/16, EU:C:2017:914, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

24 A ligningslov 16C. §-ában el?írt követelmények mértékére és jellegére vonatkozó érvekkel az alapügyek felperesei a f?tanácsnok indítványára kívánnak válaszolni, megkérd?jelezve a Dániában a 2005. év során történt módosítást követ?en hatályban lévő szabályozás olyan leírását, mint amely az el?zetes döntéshozatal iránti kérelemb?l, a Bíróság rendelkezésére álló ügyiratokból és a tárgyaláson szolgáltatott információkból következik. Márpedig az el?z? pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a Bíróság el?tti eljárásra irányadó szabályozás nem rendelkezik ilyen észrevételek el?terjesztésér?l.

25 Ugyanakkor eljárási szabályzatának 83. cikke alapján a Bíróság a f?tanácsnok meghallgatását követ?en az eljárás során bármikor elrendelheti az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását, különösen, ha úgy ítéli meg, hogy az ügy körülményei nincsenek kell?en feltárva, vagy ha a fél e szakasz befejezését követ?en a Bíróság határozatára nézve dönt? jelent?ség? új tényt hoz fel, illetve ha az ügyet olyan érv alapján kellene eldönteni, amelyet a felek, illetve az Európai Unió Bírósága alapokmányának 23. cikke szerinti érdekeltek nem vitattak meg.

26 A jelen ügyben a Bíróság a f?tanácsnok meghallgatását követ?en azon a véleményen van, hogy a kérdést el?terjeszt? bíróság által feltett kérdésre adandó válaszhoz szükséges valamennyi információ a rendelkezésére áll, és hogy a jelen ügy eldöntéséhez szükséges valamennyi érvet, különösen a Dániában illet?séggel nem rendelkező vállalkozás azon lehetőségét, hogy a dán szabályozás alapján minimális osztalékfizetést állapítson meg, és hogy a 16C. § szerinti alaphoz

minősítsék, megtárgyalták a Bíróság előtt.

27 A fenti megállapításokra tekintettel nem kell elrendelni az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását.

Az elzeteres döntéshozatalra elterjesztett kérdésről

28 Kérdésével a kérdést elterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy az EUMSZ 56. és EUMSZ 63. cikket úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az a tagállami szabályozás, mint az alapügyekben szóban forgó, amely alapján az e tagállamban illetéssel rendelkező társaság által valamely külföldi illetéssel ÁÉKBV-nak fizetett osztalék után forrásadót kell fizetni, míg az ugyanebben a tagállamban illetéssel rendelkező ÁÉKBV-nak fizetett osztalék mentes e forrásadó alól, feltéve hogy e vállalkozás minimális osztalékot fizet a befektetőknek, vagy technikailag egy minimális osztalékot állapít meg, és az e valós vagy fiktív minimális osztalék utáni adót a befektetőitől levonja.

29 Amint az alapügyekben szóban forgó nemzeti szabályozás kérdést elterjesztő bíróság általi leírásából következik, valamely ÁÉKBV-nak egyrészt Dániában kell illetéssel rendelkeznie, másrészt pedig a 16C. § szerinti alap jogállásával kell rendelkeznie ahhoz, hogy mentesülhessen a forrásadó alól.

30 E jogállás elnyeréséhez az ÁÉKBV-nak teljesítenie kell a ligningslov 16C. §-ában elírt feltételeket, és különösen a 2005. június 1-je előtt hatályban lévő szabályozásnak megfelelően egy minimális osztalékot kell fizetnie, amely után a befektetői terhére forrásadót kell levonnia. Ezen időpontot követően már nem kötelező a befektetőknek történő tényleges minimális osztalékfizetés, azonban ahhoz, hogy az érintett ÁÉKBV az említett jogállást élvezze, egy minimális osztalékot kell megállapítania, amely után a befektetők e vállalkozás által levont forrásadót fizetnek. A dán illetéssel ÁÉKBV-knak, amelyek nem kapták meg a 16C. § szerinti jogállást, forrásadót kell fizetniük az e tagállamban illetéssel rendelkező társaságok által fizetett osztalék után.

31 Az ügy irataiból kitűnik, és a Bíróság előtt nem vitatták, hogy az alapügyekben szóban forgó időszakban csak a dán illetéssel ÁÉKBV-k részesülhettek forrásadó alóli mentességben. A dán kormánynak és az alapügyek feleinek a magyarázataiból következik, hogy bár valamely ÁÉKBV, amely nem rendelkezik illetéssel Dániában, főszabály szerint eleget tehet a ligningslov 16C. §-ában elírt feltételeknek, nem mentesülhet a belföldi illetéssel társaságok által fizetett osztalék utáni forrásadó alól, mivel e tagállamban külföldi illetéssel vállalkozásnak minősül.

A szóban forgó szabadságról

32 Mivel az elzeteres döntéshozatalra elterjesztett kérdést mind az EUMSZ 56., mind az EUMSZ 63. cikkekre tekintettel tették fel, elzeteresen meg kell határozni, hogy az olyan nemzeti szabályozás, mint amelyről az alapügyekben szó van, érinthető-e, és adott esetben milyen mértékben a szolgáltatásnyújtás szabadságának és a tőke szabad mozgásának a gyakorlását.

33 E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az érintett jogszabály célját kell figyelembe venni (2012. november 13-ai Test Claimants in the FII Group Litigation ítélet, C-35/11, EU:C:2012:707, 90. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2014. február 5-ai Hervis Sport és Divatkereskedelmi ítélet, C-385/12, EU:C:2014:47, 21. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

34 Az alapeljárások a Dániában letelepedett társaságok által a 2000. és 2009. év között az alapügyek felpereseinek fizetett osztalék utáni forrásadó visszatérítése iránti kérelemre és az

olyan nemzeti szabályozás uniós joggal való összeegyeztethetőségére vonatkozik, amely az ilyen forrásadó alóli mentesség lehetőségét kizárólag azon dán illetőségű ÁÉKBV-k számára biztosítja, amelyek teljesítik a ligningslov 16C. §-ában elírt feltételeket.

35 Az alapügyekben szóban forgó nemzeti szabályozás tárgya tehát az ÁÉKBV-k által kapott osztalék adójogi bánásmódja.

36 Következésképpen meg kell állapítani, hogy az alapügyekben szóban forgó helyzet a tőke szabad mozgása alá tartozik.

37 Ezenkívül feltételezve azt, hogy az alapügyekben szóban forgó jogszabály azzal a hatással jár, hogy tiltja, zavarja, vagy kevésbé vonzóvá teszi a Dán Királyságtól – ahol az jogszereven nyújt hasonló szolgáltatásokat – eltérő tagállamban letelepedett ÁÉKBV tevékenységeit, az ilyen hatás a Dániában illetőséggel nem rendelkező ezen ÁÉKBV-nak fizetett osztalék adójogi bánásmódjának az elkerülhetetlen következménye, és nem indokolja a szolgáltatásnyújtás szabadsága szempontjából való önálló vizsgálatát (lásd ebben az értelemben: 2009. szeptember 17-i Glaxo Wellcome ítélet, C-182/08, EU:C:2009:559, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ugyanis e szabadság a jelen esetben másodlagosnak tűnik a tőke szabad mozgásához képest, és ahhoz kapcsolható [2016. május 26-i NN (L) International ítélet, C-48/15, EU:C:2016:356, 41. pont].

38 Egyébiránt a kérdést elterjesztő bíróság által adott információkból kitűnik, hogy az alapügyek felpereseinek dániai befektetései portfólióbefektetések, és soha nem haladták meg a Dániában letelepedett társaság tőkéjének 10%-át, illetve nem vitatott, hogy az elzetes döntéshozatalra elterjesztett kérdés nem irányult a letelepedés szabadságára.

39 Az elzetes döntéshozatalra elterjesztett kérdést ezért az EUMSZ 63. cikkre tekintettel kell megválaszolni.

A tőke szabad mozgása korlátozásának fennállásáról

40 Az állandó ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy az EUMSZ 63. cikk (1) bekezdésében tiltott, tőke mozgást korlátozó intézkedések azon intézkedéseket foglalják magukban, amelyek alkalmasak arra, hogy eltántorítsák a külföldi illetőségeket attól, hogy valamely tagállamban beruházásokat hajtsanak végre, illetve az említett tagállam illetőségével rendelkezőket attól, hogy más tagállamokban hajtsanak végre beruházásokat (2012. május 10-i Santander Asset Management SGIC és társai ítélet, C-338/11–C-347/11, EU:C:2012:286, 15. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

41 A jelen ügyben az alapügyekben szóban forgó szabályozás alapján a dán illetőségű ÁÉKBV-k és a más tagállamban illetőséggel rendelkező ÁÉKBV-k a Dániában illetőséggel rendelkező társaságoktól kapott osztalék szempontjából eltérő bánásmódban részesülnek.

42 Ugyanis a dán illetőségű társaságok által a külföldi illetőségű ÁÉKBV-knak fizetett osztalékra forrásadót vetnek ki. Ezzel szemben a dán illetőségű ÁÉKBV-k ezen osztalék után mentesülhetnek a forrásadó alól, feltéve hogy teljesítik a ligningslov 16C. §-ának feltételeit.

43 Azáltal, hogy a külföldi illetőségű ÁÉKBV-knak fizetett osztalék után forrásadót vet ki, és csak a belföldi illetőségű ÁÉKBV-knak tartja fenn azt a lehetőséget, hogy mentesüljenek ilyen forrásadó alól, az alapügyekben szóban forgó nemzeti szabályozás hátrányos bánásmódban részesíti a külföldi illetőségű ÁÉKBV-knak fizetett osztalékot.

44 Az ilyen hátrányos bánásmód visszatarthatja egyrészt a külföldi illetőségű ÁÉKBV-kat attól,

hogy Dániában letelepedett társaságokba hajtsanak végre befektetéseket, másrészt pedig a dán illetőségű befektetéseket attól, hogy ilyen vállalkozásokban szerezzenek részesedést (2012. május 10-ii Santander Asset Management SGIC és társai ítélet, C-338/11–C-347/11, EU:C:2012:286, 71. pont).

45 Ezért az alapügyekben szóban forgó nemzeti szabályozás a tőke szabad mozgásának az EUMSZ 63. cikkben fűszabály szerint tiltott korlátozását valósítja meg.

Az igazolás fennállásáról

46 Az EUMSZ 65. cikk (1) bekezdésének a) pontja értelmében az EUMSZ 63. cikk ugyanakkor nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy alkalmazzák adójoguk azon vonatkozó rendelkezéseit, amelyek különbséget tesznek azon adózók között, akik lakóhelyük vagy tőkebefektetésük helye alapján nincsenek ugyanolyan helyzetben.

47 E rendelkezést mint a tőke szabad mozgásának alapelvétől való eltérést szigorúan kell értelmezni. Következésképpen e rendelkezés nem értelmezhető úgy, hogy minden olyan adójogi szabályozás, amely az adózók között a lakóhelyük vagy a tőkebefektetésük állama alapján különbséget tesz, automatikusan összeegyeztethető az EUMSzerződéssel. Ugyanis magát az EUMSZ 65. cikk (1) bekezdésének a) pontjában foglalt eltérést korlátozza az EUMSZ 65. cikk (3) bekezdése, amely szerint az e cikk (1) bekezdésében említett nemzeti intézkedések „nem szolgálhatnak az [EUMSZ] 63. cikkben meghatározott szabad tőkemozgásra és fizetési műveletekre vonatkozó önkényes megkülönböztetés vagy rejtett korlátozás eszközéül” (2014. április 10-ii Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company ítélet, C-190/12, EU:C:2014:249, 55. és 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

48 Ennélfogva az EUMSZ 65. cikk (1) bekezdésének a) pontja által engedélyezett eltérő bánásmódot meg kell különböztetni az EUMSZ 65. cikk (3) bekezdésében tiltott hátrányos megkülönböztetéstől. Márpedig a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy ahhoz, hogy az alapügyekben szóban forgóhoz hasonló nemzeti adójogi szabályozást összeegyeztethetőnek lehessen tekinteni a Szerződésnek a tőke szabad mozgására vonatkozó rendelkezéseivel, az szükséges, hogy az eltérő bánásmód objektíve össze nem hasonlítható helyzetekre vonatkozzon, vagy közérdeken alapuló nyomós indok alapján igazolható legyen (2012. május 10-ii Santander Asset Management SGIC és társai ítélet, C-338/11–C-347/11, EU:C:2012:286, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

49 Következésképpen meg kell vizsgálni, hogy igazolja-e a dániai illetőségű ÁÉKBV-k és a külföldi ÁÉKBV-k helyzete közötti objektív különbség azt, hogy a forrásadó alóli mentesség lehetőségének csak a dán illetőségű ÁÉKBV-k számára áll fenn.

50 E tekintetben a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik egyrészt, hogy annak vizsgálata során, hogy valamely határon átnyúló helyzet összehasonlítható-e valamely belső helyzettel, vagy sem, figyelembe kell venni a kérdéses nemzeti rendelkezések célját, valamint ez utóbbiak tárgyát és tartalmát (2016. június 2-ii Pensioenfonds Metaal en Techniek ítélet, C-252/14, EU:C:2016:402, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

51 Másrészt csak a szóban forgó szabályozás által megállapított releváns megkülönböztető kritériumokat kell figyelembe venni annak mérlegelése során, hogy az ilyen szabályozásból eredő eltérő bánásmód a helyzetek objektív eltérését tükrözi-e (2012. május 10-ii Santander Asset Management SGIC és társai ítélet, C-338/11–C-347/11, EU:C:2012:286, 28. pont; 2016. június 2-ii Pensioenfonds Metaal en Techniek ítélet, C-252/14, EU:C:2016:402, 49. pont).

52 Amint a dán kormány észrevételeiből kitűnik, az alapügyekben szóban forgó szabályozás

célkit?zése egyrészt a Dániában letelepedett társaságokba ÁÉKBV közvetítésével befektet? magánszemélyek és a Dániában letelepedett társaságokba közvetlenül befektet? magánszemélyek adóterhe egyenl?ségének a biztosítása. E szabályozás így megakadályozza a gazdasági kett?s adóztatást, amely akkor fordulna el?, ha az osztalékot az érintett ÁÉKBV és annak befektet?i szintjén adóztatnák. Másrészt az említett szabályozás annak biztosítására irányul, hogy a Dániában letelepedett társaságok által fizetett osztalék ne kerüljön ki a Dán Királyság adóztatási joghatósága alól amiatt, hogy az az ÁÉKBV?k szintjén mentességben részesül, és hogy annak adóztatási joghatósága alatt azt egyszer ténylegesen megadóztassák.

53 Ami a dán kormány által hivatkozott els? célkit?zést illeti, a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, hogy valamely tagállamnak a belföldi illet?ség? társaság által kifizetett jövedelem többszörös, illetve a gazdasági kett?s adóztatásának elkerülése, illetve enyhítése érdekében hozott intézkedései szempontjából a kedvezményezett belföldi illet?ség? társaságok helyzete nem feltétlenül hasonlítható össze a más tagállamban illet?séggel rendelkező kedvezményezett társaságok helyzetével (2012. október 25?i Bizottság kontra Belgium ítélet, C?387/11, EU:C:2012:670, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

54 Ugyanakkor attól kezdve, hogy valamely tagállam egyoldalúan vagy egyezmények útján jövedelemadót vet ki a belföldi illet?ség? társaságok által nemcsak a belföldi, hanem a külföldi illet?ség? társaságoknak fizetett jövedelemre is, e külföldi illet?ség? társaságok helyzete hasonló lesz a belföldi illet?ség? társaságok helyzetéhez (lásd ebben az értelemben: 2012. október 25?i Bizottság kontra Belgium ítélet, C?387/11, EU:C:2012:670, 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

55 Ugyanis kizárólag az ugyanezen állam adóztatási joghatóságának gyakorlása vezet a többszörös vagy a gazdasági kett?s adóztatás veszélyéhez, függetlenül a más tagállamban történ? adóztatástól. Ilyen esetben annak érdekében, hogy az osztalékban részesülő külföldi illet?ség? kedvezményezettek ne ütközzenek a szabad t?kemozgásnak az EUMSZ 63. cikk által f?szabály szerint tiltott korlátozásába, az osztalékfizet? társaság illet?sége szerinti tagállam felel?s annak biztosításáért, hogy a külföldi illet?ség? társaságok a nemzeti jogban a többszörös vagy a gazdasági kett?s adóztatás elkerülését vagy enyhítését célzó eljárások tekintetében a belföldi illet?ség? társaságokra irányadóval egyenérték? bánásmódban részesüljenek (lásd ebben az értelemben: 2012. október 25?i Bizottság kontra Belgium ítélet, C?387/11, EU:C:2012:670, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

56 Mivel a Dán Királyság úgy döntött, hogy gyakorolja adóztatási joghatóságát a külföldi illet?ség? ÁÉKBV?k által kapott jövedelmek felett, ezen ÁÉKBV?k következképpen a dán illet?ség? társaságok által fizetett osztalék gazdasági kett?s adóztatásának a kockázata tekintetében a dán illet?ség? ÁÉKBV?k helyzetével hasonló helyzetben vannak (2011. október 20?i Bizottság kontra Németország ítélet, C?284/09, EU:C:2011:670, 58. pont; 2012. május 10?i Santander Asset Management SGIIC és társai ítélet, C?388/11–C?347/11, EU:C:2012:286, 42. pont).

57 A dán kormány által el?adott második célkit?zés lényegében azon kívánságból áll, hogy ne mondjon le a dán illet?ség? társaságok által fizetett osztalék minden adóztatásáról, hanem ezen osztalék adóztatásának szintjét az ÁÉKBV?k befektet?ire helyezze át. E célkit?zést annak el?írásával valósítja meg, hogy a 16C. § szerinti alap jogállásának az elismeréséhez, következképpen pedig a forrásadó alóli mentességhez a dán illet?ség? ÁÉKBV?nak a befektet?i részére ténylegesen fizetett minimális osztalékból vagy a 2005. évi módosítást követ?en a ligningslov 16C. §?ának rendelkezéseivel összhangban megállapított minimális osztalékból a befektet?i terhére forrásadót kell levonnia.

58 A Dán Királyság ezzel szemben a külföldi illet?ség? ÁÉKBV számára nem írhat el? ilyen, az

említett ÁÉKBV által fizetett osztalék utáni, a tagállam javára történő forrásadó-fizetési kötelezettséget. Az ilyen ÁÉKBV kizárólag a kapott osztalék miatt, amelynek a forrása a Dán Királyságban található, és f?szabály szerint nem az e vállalkozás által fizetett osztalék tekintetében tartozik e tagállam adóztatási joghatósága alá.

59 Azonban figyelembe véve az alapügyekben szóban forgó szabályozás célját, tárgyát és tartalmát, e különbségtételt, amely egyébiránt tükrözi a dán illet?ség? vállalkozás és a külföldi vállalkozás közötti különbséget, nem lehet meghatározónak tekinteni.

60 Ugyanis, bár az alapügyekben szóban forgó szabályozás célja, hogy a befektetési eszköz adóztatásának szintjét ezen eszköz részvényeseire helyezze át, f?szabály szerint a részvényesek jövedelme feletti adóztatási joghatóság anyagi jog feltételeit és nem az alkalmazott adóztatás technikáját kell meghatározónak tekinteni.

61 Márpedig egy külföldi illet?ség? ÁÉKBV?nak lehetnek Dániában adóillet?séggel rendelkező befektetői, amelyeknek a jövedelme felett e tagállam gyakorolhatja adóztatási joghatóságát. Ebből a szempontból valamely külföldi illet?ség? ÁÉKBV a dán illet?ség? ÁÉKBV helyzetével objektíve összehasonlítható helyzetben van.

62 Kétségtelen, hogy a Dán Királyság nem adóztathatja meg a külföldi illet?ség? befektetőket a külföldi illet?ség? ÁÉKBV?k által fizetett osztalék után. Ugyanakkor ennek lehetetlensége koherens az adóztatás szintjének az eszközről a részvényesre való áthelyezésének a logikájával.

63 Ilyen körülmények között meg kell állapítani, hogy nem igazolja a belföldi ÁÉKBV?k és a Dán Királyságtól eltérő tagállamban illet?sséggel rendelkező ÁÉKBV?k helyzete közötti objektív különbség azt, hogy a forrásadó alóli mentesség lehet?sége csak a belföldi ÁÉKBV?k számára áll fenn.

64 Márpedig az ilyen korlátozás kizárólag akkor engedhető meg, ha azt nyomós közérdeken alapuló kényszerítő okok igazolják, ha alkalmas az általa elérni kívánt cél megvalósításának biztosítására, és nem lépi túl az annak eléréséhez szükséges mértéket (2016. november 24-i SECIL ítélet, C/464/14, EU:C:2016:896, 56. pont).

65 A Bírósághoz észrevételeket el?terjesztő kormányok úgy vélik, hogy a t?ke szabad mozgásának alapügyek tárgyát képező korlátozását igazolja a dán adórendszer koherenciája meg?rzésének a szükségessége. A dán és a holland kormány ezenkívül úgy véli, hogy e korlátozást igazolja az adóztatási joghatóság tagállamok közötti kiegyensúlyozott megosztása biztosításának a szükségessége.

66 El?ször is meg kell vizsgálni, hogy igazolhatja-e az adóztatási joghatóság tagállamok közötti kiegyensúlyozott megosztása fenntartásának a szükségessége azt, hogy valamely tagállam a belföldi illet?ség? társaságok által fizetett osztalék utáni forrásadó alóli mentesség lehet?ségét kizárólag a belföldi illet?ség? ÁÉKBV?k számára biztosítja.

67 A dán és a holland kormány e tekintetben azzal érvel, hogy a Dán Királyság arra való kötelezése, hogy mentesítse a külföldi illet?ség? ÁÉKBV?knak fizetett osztalékot a forrásadó alól anélkül, hogy adót vethetne ki a befektetőnek történő osztalékfizetés során, azzal járna, hogy az ezen osztalék forrásának állama arra kényszerülne, hogy a területén keletkezett jövedelem tekintetében ne gyakorolja adóztatási joghatóságát.

68 Az osztalék utáni adóbeszedés és a külföldi illet?ség? ÁÉKBV?k alapügyekben szóban forgó mentességből való kizárása lehetővé teszi az adóztatási joghatóság kiegyensúlyozott megosztásának a biztosítását, és nem haladja meg a szükséges mértéket, mivel a Dán Királyság

csak egyszer szed be adót a külföldi illetőség? ÁÉKBV?nak fizetett osztalék után, és mivel nem lehetséges az adótehernek az e vállalkozások általi osztalékfizetés felé történ? áthelyezése.

69 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy nem vitatott, hogy az adóztatási joghatóság tagállamok közötti megosztásának fenntartása olyan közérdeken alapuló nyomós indoknak min?sülhet, amely lehet?vé teszi valamely mozgásszabadság Európai Unión belüli gyakorlása korlátozásának igazolását (2013. december 12?i Imfeld és Garcet ítélet, C?303/12, EU:C:2013:822, 68. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

70 Ilyen igazolásként különösen akkor fogadható el, ha a szóban forgó rendszer olyan magatartások megakadályozására irányul, amelyek alkalmasak arra, hogy veszélyeztessék a tagállamnak a területén végzett tevékenységekre vonatkozó adóztatási joghatósága gyakorlását (2012. május 10?i Santander Asset Management SGIIC és társai ítélet, C?338/11–C?347/11, EU:C:2012:286, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

71 Mindazonáltal a Bíróság már megállapította, hogy ha valamely tagállam úgy döntött – amint az alapügyekben szóban forgó helyzetben –, hogy nem adóztatja a belföldi illetőség? kedvezményezett ÁÉKBV?k belföldi eredet? osztalékait, nem hivatkozhat az adóztatási joghatóság tagállamok közötti kiegyensúlyozott megosztása biztosításának követelményére a külföldi illetőség? ÁÉKBV?k ilyen jövedelmei adóztatásának igazolása érdekében (2012. május 10?i Santander Asset Management SGIIC és társai ítélet, C?338/11–C?347/11, EU:C:2012:286, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

72 Egyébiránt a dán illetőség? társaságok által a külföldi illetőség? ÁÉKBV?knak fizetett osztalékot az osztalékfizet? társaság nyeresége címén a Dán Királyságban már megadóztatták.

73 Az a körülmény, hogy az osztalék adóztatását a belföldi illetőség? ÁÉKBV?k részvényeseinek a szintjére helyezik át, nem igazolhatja az alapügyekben szóban forgó korlátozást.

74 Ugyanis egyrészt, amint a jelen ítélet 61. pontjában szerepel, a Dán Királyság adóztatási joghatósággal rendelkezik a külföldi illetőség? ÁÉKBV?k belföldi illetőség? befektet?i felett.

75 Másrészt az a tény, hogy valamely tagállam forrásadót vet ki a külföldi illetőség? ÁÉKBV?knak fizetett osztalékra, az az e vállalkozások általi valamennyi osztalékfizetésre történ? adókiivetés lehetetlensége miatt nem vezet olyan magatartások megakadályozásához, amelyek alkalmasak arra, hogy veszélyeztessék e tagállamnak a területén végzett tevékenységekre vonatkozó adóztatási joghatóságának a gyakorlását, hanem épp ellenkez?leg, ahhoz vezet, hogy ellensúlyozza az adóztatási joghatóságnak az e joghatóságnak a tagállamok közötti kiegyensúlyozott megosztásából ered? hiányát.

76 Az ilyen megosztás fenntartásának a szükségességére ezért nem lehet hivatkozni a t?ke szabad mozgása az alapügyekben szóban forgó korlátozásának az igazolására.

77 Másodszor meg kell vizsgálni, hogy – amint a Bírósághoz észrevételeket el?terjeszt? kormányok érvelnek – az alapügyekben szóban forgó adójogi szabályozás alkalmazásából ered? korlátozás igazolható-e a dán adórendszer koherenciája meg?rzésének a szükségességével.

78 E kormányok szerint ugyanis közvetlen kapcsolat áll fenn a belföldi illetőség? ÁÉKBV?knak fizetett osztalékot terhel? forrásadó alóli mentesség és ezen ÁÉKBV?k azon kötelezettsége között, hogy forrásadót vonjanak le az általuk a befektet?ik részére fizetett osztalék után.

79 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság már kimondta, hogy az adórendszer

koherenciája megőrzésének szükségessége igazolhat olyan szabályozást, amely az alapvető szabadságok korlátozásával járhat (2012. május 10-i Santander Asset Management SGIIC és társai ítélet, C-338/11–C-347/11, EU:C:2012:286, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

80 Az ilyen igazolásra alapított érv helytállóságához ugyanakkor az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az szükséges, hogy közvetlen kapcsolat legyen megállapítható az adott adóelőny és az ezen előnynek valamely meghatározott adóteherrel történő kiegyenlítése között, és e kapcsolat közvetlen jellegét a szóban forgó szabályozás által követett célra tekintettel kell megállapítani (2012. május 10-i Santander Asset Management SGIIC és társai ítélet, C-338/11–C-347/11, EU:C:2012:286, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

81 E tekintetben, amint a jelen ítélet 29–31. pontjában szerepel, valamely ÁÉKBV mentesülhet a dán illetőségű társaság által fizetett osztalék utáni forrásadó alól, feltéve hogy ő maga Dániában rendelkezik illetőséggel, és minimális osztalékot fizet vagy minimális osztalékot állapít meg, amely után forrásadót von le.

82 Amint azt a főtanácsnok az indítványának 72. pontjában megjegyezte, az alapügyekben szóban forgó nemzeti szabályozás a dán illetőségű ÁÉKBV-k forrásadó alóli mentességét attól a feltételtől teszi függővé, hogy tényleges vagy fiktív minimális osztalékfizetésre került-e sor a befektetők részére, amelyek az említett vállalkozások által a nevükben levont adóelőleg fizetésére kötelesek. A dániai illetőségű ÁÉKBV-k részére ily módon, a forrásadó alóli mentesség formájában biztosított adóelőnyt főszabály szerint az e vállalkozások által a befektetők szintjén továbbosztott osztalékok megadóztatása ellensúlyozza.

83 Meg kell még vizsgálni, hogy az a tény, hogy a forrásadó alóli mentesség lehetősége csak a dán illetőségű ÁÉKBV-k számára áll fenn, nem haladja-e meg az alapügyekben szóban forgó adórendszer koherenciájának a biztosításához szükséges mértéket.

84 Amint azt a főtanácsnok az indítványának 80. pontjában megjegyezte, az alapügyekben szóban forgó adórendszer belső koherenciája fenntartható, ha a Dán Királyságtól eltérő tagállamban illetőséggel rendelkező ÁÉKBV-k, amelyek eleget tesznek a ligningslov 16C. §-a feltételeinek, részesülhetnek a forrásadó alóli mentességben, feltéve hogy a dán adóhatóságok e vállalkozásokkal teljeskörűen együttműködve megbizonyosodnak arról, hogy ez utóbbiak ugyanannyi adót fizetnek, mint amelyet a dániai illetőségű, 16C. § szerinti alapoknak adóelőlegként az e rendelkezés alapján számított minimális osztalék után vissza kell tartaniuk. Az ilyen ÁÉKBV-k számára annak lehetősége tétele, hogy e mentességben részesüljenek, ilyen körülmények között kevésbé korlátozó intézkedésnek minősülne, mint a jelenlegi rendszer.

85 Ezenkívül a Dán Királyságtól eltérő tagállamban illetőséggel rendelkező és a ligningslov 16C. §-a feltételeinek megfelelő ÁÉKBV-ktől annak megtagadása, hogy forrásadó alóli mentességben részesüljenek, a dán illetőségű befektetőknek fizetett osztalék többszörös adóztatásához vezet, ami épp ellentétes a nemzeti szabályozásban kitűzött céllal.

86 Következésképpen meg kell állapítani, hogy az alapügyekben szóban forgó adójogi szabályozás alkalmazásából adódó korlátozás nem indokolható az adórendszer koherenciája megőrzésének a szükségességével.

87 A fenti megállapítások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy az EUMSZ 63. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az a tagállami szabályozás, mint az alapügyekben szóban forgó, amely alapján az e tagállamban illetőséggel rendelkező társaság által valamely külföldi illetőségű ÁÉKBV-nak fizetett osztalék után forrásadót kell fizetni, míg az ugyanebben a tagállamban illetőséggel rendelkező ÁÉKBV-nak fizetett

osztalék mentes e forrásadó alól, feltéve hogy e vállalkozás minimális osztalékot fizet a befektetőinek, vagy technikailag egy minimális osztalékot állapít meg, és az e valós vagy fiktív minimális osztalék utáni adót a befektetőitől levonja.

A költségekről

88 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

Az EUMSZ 63. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az a tagállami szabályozás, mint az alapügyekben szóban forgó, amely alapján az e tagállamban illetékséggel rendelkező társaság által valamely külföldi illetőségű, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásnak (ÁÉKBV) fizetett osztalék után forrásadót kell fizetni, míg az ugyanebben a tagállamban illetékséggel rendelkező ÁÉKBV-nak fizetett osztalék mentes e forrásadó alól, feltéve hogy e vállalkozás minimális osztalékot fizet a befektetőinek, vagy technikailag egy minimális osztalékot állapít meg, és az e valós vagy fiktív minimális osztalék utáni adót a befektetőitől levonja.

Aláírások

* Az eljárás nyelve: dán.